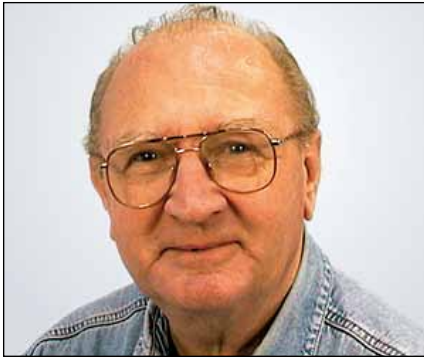

MUDr. Jan Pařízek osmdesátníkem

Letos na jaře jsme s dalšími kolegy z nemocnice společně s jubilantem oslavili na neurochirurgii v Hradci Králové jeho významné výročí. V krátkých sděleních jsme si připomněli dlouhá léta, kdy byl ordinářem oddělení dětské neurochirurgie, které bylo konstituováno v roce 1979 v Hradci Králové, jako první v republice.

Jan Pařízek se narodil 17. 1. 1931 v Pařídlech, malé obci na Mostecku. Gymnázium studoval v Praze-Vršovicích a promoval na lékařské fakultě v Praze v roce 1956. Na umístěnku nastoupil na Slovensku v Partizánském a tam pracoval na chirurgickém, ORL, ortopedickém a traumatologickém oddělení. Když byla v Hradci Králové zrušena Vojenská lékařská akademie, přešel nejprve na chirurgickou kliniku k prof. Procházkovi a v roce 1960

na neurochirurgickou kliniku k prof. Petrovi. Záhy se přičlenil ke kmenovému lékařskému týmu neurochirurgické kliniky. Účastnil se činnosti na všech úsecích, ale postupně se nejvíce věnoval dětským pacientům. V roce 1971, kdy klinika přesídlila do nové budovy, se dr. Pařízek stal vedoucím lékařem dětského oddělení s 15 lůžky, kde se s nevšedním zájmem věnoval nemocným dětem a náročně operativě a diagnostice – až do svého odchodu do důchodu v roce 2000.

Publikační činnost dr. Pařízka je velmi bohatá. Jako přednášející nebo spoluautor se podílel na 141 přednáškách, z nichž sám přednesl 19 v cizině. Uveřejnil 92 prací, z toho jako první autor 33 v cizině. Získal ceny Československé lékařské společnosti a opakovaně České neurochirurgické společnosti, byl také aktivním členem Evropské společnosti pro dětskou neurochirurgii.

Ve svých pracích se zpočátku soustředil zejména na použití transplantátů, a to kostních štěpů, např. při předním přístupu ke krční páteři a později pak na materiály užívané k náhradě tvrdé pleny. V součinnosti s tkáňovou ústřednou studoval vhojování lidských, ale i telecích a ovčích fascií a také perikardů. Dalším úsekem vědecké činnosti byly hydrocefaly. Jejich chirurgická léčba prošla v uplynulých desetiletích

velikým vývojem. Zpracoval soubory 363 supratentoriálních a 471 infratentoriálních nádorů u dětí operovaných v letech 1948–1997. Z tohoto počtu operací jich téměř polovinu provedl sám. Věnoval se i traumatologii a vrozeným vadám. Unikátní je práce o syndromu kývavé panenky u cysty ve III. komoře.

Dr. Pařízek je uveden ve světovém sborníku *Who is Who* v 15. vydání z roku 1998. Ze skromnosti se odmítal ucházet o vědeckou či pedagogickou hodnost, ačkoliv by svou aktivitou i počtem a kvalitou prací bohatě splňoval na ně kladené požadavky. V činnosti publikační, ale zvláště v léčebné, a to v operativě i v péči u lůžka a také v soukromí se projevovala Pařízkova preciznost a perfekcionismus. Jemná a cílevědomá operační technika mu umožňovala minimalizovat komplikace a byla cestou k nejlepším výsledkům v dětské neurochirurgii. Dovede si svou činnost dobře naplánovat a hlavně dokáže plán dobře prosadit a splnit. Zásadovost a spolehlivost patří k jeho charakteru. S tím souvisí i vřelý vztah k rodině. Rád cestuje. Přejeme mu, aby si další léta dobře naplánoval a aby mu vše dařilo.

*Za kolektiv neurochirurgické kliniky
doc. MUDr. Svatopluk Řehák, CSc.
22. 9. 2011*